

२

नेहमिया

यस अध्यायका मूल पदहरू: नेहमिया १ र २, व्यवस्था ७:९, भजन २३:१-६ र गन्ती २३:१९।

यस अध्यायको मूल सार पद: "४ यो समाचार सुनेपछि बसेर म रोएँ। म केही दिनसम्म विलाप गर्दैरहेँ, र उपवास बसेँ अनि स्वर्गका परमेश्वरसित प्रार्थना गरेँ। ५ तब मैले भनेँ: "हे परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वर, महान् र भययोग्य परमेश्वर, तपाईंलाई प्रेम गर्नेहरू र तपाईंका आज्ञा पालन गर्नेहरूसँग तपाईंले आफ्नो करार विश्वाससित राख्नुहुन्छ।" (नेहमिया १:४-५)।

अहिलेसम्म यहूदामा युद्धबन्दी भएर बसेका दुई समूह यहूदीहरू फर्केका थिए। यो इस्राएली राष्ट्रलाई परमेश्वरले दिनुभएको प्रतिज्ञाको आशिष पूरा भएको थियो।

तर युद्धबन्दी भएर निर्वासनमा रहेको अर्को समूह थियो जसलाई परमेश्वरले तयार गर्दै हुनुहुन्थ्यो। युद्धबन्दी भएर निर्वासनबाट फर्किने अन्तिम समूहलाई यरुशलेममा भएको केही समस्यालाई समाधान गर्न खटाइएको थियो। प्रथम दुई समूहहरूले यरुशलेमको पुननिर्माण गर्न र मन्दिरको जिर्णोद्धार गर्ने योजना पूरा हुनुपर्नेमा वरिपरिका राष्ट्रहरूको बिरोधले निर्माण कार्य रोकिन पुगेको थियो। इस्राएलीहरूले सहरको पुननिर्माण गर्ने काम सम्पन्न नगरुन् भन्ने चाहना यहूदा सहरको वरिपरिका मानिसहरूले थियो। एक पटक शक्तिशाली भएको इस्राएल राष्ट्र (एज्रा ४:६-२४) फेरि शक्तिशाली भयो भने त्यसले के गर्ला भनेर छिमेकी मुलुकका मानिसहरू डराएका थिए। त्यसकारण लावा लस्कर सहित युद्धबन्दीको निर्वासनबाट इस्राएलीहरू फर्कनु भनेको तिनीहरूको निम्ति ठूलो खतरा थियो। त्यसकारण इस्राएलीहरूले सुरु

गरेको कामलाई रोक्ने अटोट तिनीहरूले गरेका थिए। तर परमेश्वरको आह्वानमा सुरु गरिएको काम आफ्ना जनहरूले नरोक्नु भन्ने उहाँको चाहना थियो।

त्यसकारण परमेश्वरको चाहनालाई निरन्तरता दिन उहाँले अर्को व्यक्तिलाई तयार गर्दैहुनुहुन्थ्यो। तिनको नाउँ नेहमिया थियो। अब हामी परमेश्वरको आज्ञा अनुसार नेहमियाले गर्ने कामतिर हाम्रो ध्यान फर्काउँछौं।

१. नेहमियाले खराब समाचार पाउँदछन्

नेहमियाको पुस्तकको सुरुवात दानियलको पुस्तकको सुरुवात जस्तै छ भनेपनि हुन्छ। हेर्नुहोस् दानियलको पुस्तकको सुरु कसरी भएको छ: "१ यहूदाका राजा यहोयाकीमका शासनकालको तेस्रो वर्षमा बेबिलोनका राजा नबूकदनेसर यरूशलेममा आएर त्यसलाई घेरे। २ अनि परमप्रभुले परमेश्वरको भवनका केही भाँडाकुँडाहरूसहित यहूदाका राजा यहोयाकीमलाई तिनको हातमा सुम्पिदिनुभयो। ती भाँडाकुँडाहरू तिनले बेबिलोनियामा भएको आफ्ना देवताको मन्दिरमा लगे र देवताकै भण्डारमा राखे।" (दानिएल १:१-२)। सनातन सृष्टिकर्ता परमेश्वरको मन्दिरमा भएका उहाँमा समर्पित भाँडाकुँडाहरू विदेशी राजाले लुटेर आफ्नो देवता वा मूर्तिको भण्डारमा राखिनु दानिएलको निम्ति दुःखमय वा खराब समाचार थियो। धेरै मानिसहरू आफ्नो पूखौली देशमा त फर्के तर त्यहाँ सबै कुरा ठिक भएर तिनीहरूको पक्षमा अनुकूल वातावरण बनिसकेको थिएन।

यहूदामा जे भइरहेको थियो त्यो समाचारले नेहमियालाई धेरै दुःखी बनाएको थियो। जब उनले अशुभ समाचार सुने तब उनको प्रतिक्रिया कस्तो थियो? हेर्नुहोस्, नेहमिया १:१-४ "१ हकल्याहका छोरा नेहमियाको विवरण: बीसौं वर्षको किसलेव महिनामा जब म राजधानी शूशनमा थिएँ, २ तब मेरा दाजुहरूमध्येका एक जना हनानी अरू कोही मानिससँग यहूदाबाट आइपुगे। मैले यरूशलेमको र कैदबाट अरू बाँचेका यहूदीहरूको विषयमा तिनीहरूसित सोधपूछ गरेँ। ३ तिनीहरूले मलाई भने, "निर्वासनबाट बाँचेर प्रदेशमा आएकाहरूले साह्रै दुःख र निन्दा सहनुपरिरहेको छ। यरूशलेमको पर्खाल भत्काइएको छ र त्यसका मूल ढोकाहरू आगोले नष्ट पारिएका छन्।" ४ यो समाचार सुनेपछि बसेर म रोएँ। म केही दिनसम्म विलाप गर्दैरहेँ, र उपवास बसेँ अनि स्वर्गका परमेश्वरसित प्रार्थना गरेँ।"

धेरै वर्ष अघि केही यहूदीहरूलाई युद्धबन्दी बनाएर पर्सिया साम्राज्यको शुसान नाम गरेको एक प्रान्तमा ल्याइएको थियो। त्यो पर्सियाको प्रशासकीय चारवटा प्रान्तहरूमध्येकै एक थियो। नेहमिया राजाको दरवारमा राजालाई पेय पदार्थ टन्त्र्याउने काममा खटाइएका कर्मचारी थिए। "हनानी मेरा दाजुहरूमध्ये एक जना" भनेर उल्लेख गर्नुले तिनी उनको साख्खै दाजु हुनुपर्दछ। तर नेहमिया ७:२मा त्यस्तै खालको पारिवारिक सम्बन्ध देखाएर हनानी भनेर एक जनालाई सम्बोधन गरिएको छ। जो यहूदी दाजुभाइहरूमध्येकै एक जना हुनसक्छन्। हनानीसँग भएको कुराकानी ई.पू. ४४५को मध्य नभेम्बर वा डिसेम्बरमा भएको हुनुपर्दछ। यो एज्रा यरुशलेममा फर्केको १३ वर्ष पछि भएको हुनुपर्दछ। यरुशलेम सहर अत्यन्तै नाजुक अवस्थामा छ भनेर हनानीले नेहमियालाई खबर सुनाएका थिए। मानिसहरूले यरुशलेम सहरको पुननिर्माण गर्न सकेका थिएनन्। शत्रुहरूले सहरका पर्खालहरू भत्काइ दिएका थिए। जसले गर्दा सहरको स्थिति सुरक्षित थिएन बरु अत्यन्तै कहाली लाग्दो थियो।

सामरीहरूले यरुशलेमका पर्खालहरूलाई नाश गरे भन्ने हल्ला नेहमियाले सुनेको हुनुपर्छ, तर उनलाई त्यसबेलासम्म यकिन भएकै थिएन। जब फर्केर गएका यहूदीहरूले सहर निर्माण गर्न थाले तबमात्र त्यस सहरको वरिपरि रहेका नदीबाट पारी रहेका अयहूदी छिमेकीहरूले गुनासो गर्दा राजा आर्तसास्त आफैले सहर बनाउने यहूदीहरूको आशालाई खतम गरेको हुनुपर्छ (एज्रा ४)।

मन्दिरको पुननिर्माण त भएको थियो होला तर त्यहाँ हुनुपर्ने सेवाकार्यहरू सुचारुरूपले चलन सकेको थिएन। त्यस मन्दिरको सेवाकार्यको निम्ति चाहिने मानिसहरू यरुशलेम सहरमा टिक्नै सकेका थिएनन्। त्यस परिस्थितिको बारेमा नेहमियाले सुन्दा उनलाई गहिरो दुःख लागेको थियो। त्यो सन्देशले उनको मुटु नै छेड्न लागेको थियो। जुन लक्ष्य लिएर यहूदीहरू फर्केका थिए तिनीहरूले त्यो लक्ष्य पूरा गरेर परमेश्वरको महिमा गरिरहेका थिएनन्। बरु शत्रुको डर र दवावले परमेश्वरको मन्दिर र पवित्र सहर बनाउने काममा तिनीहरू बेखबर जस्तै बन्न पुगेका थिए।

त्यसले गर्दा नेहमिया केही गर्न नसक्ने निरीह जस्तै भए र आफ्नो पीडा परमेश्वरमा पोखाए। निर्वासनबाट फर्केका यहूदीहरूको बारेमा उनले कस्तो विश्वास नभएका मानिसहरू रहेछन् भनेर गुनासो पनि गरेनन् न त तिनीहरू डरछेरुवा रैछन् भनेर दुखेसो नै पोखाए। परिस्थिति नै यस्तै रहेछ मैले केही गर्न सकिनँ भनेर उनी हात बाँधेर पनि बस्न सकेनन्। आफ्नो देशको र

मन्दिरको दुर्गतिप्रतिको चिन्ताफिक्री आफैभिन्न गुम्साएर पनि राखेनन् न त अरू कुनै मानिसहरूलाई पोखाए। बरू नेहमिया उपवास बस्दै घुँडा टेक्दै परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्न थाले।

जब दुखद समाचार नेहमियाले सुने तब उनी रोए, उनी उपवास बसे र प्रार्थना गरे। अहिलेको अवस्था वा विशेष गरेर सडकको समयमा हामीले पनि परमेश्वरसँग बिनित गर्नु आवश्यक छ भनेर त्यसले हामीलाई कसरी सिकाउँछ?

२. नेहमियाको सान्दर्भिक प्रार्थना

नेहमियाको प्रार्थना ध्यान दिएर पढ्नुहोस्। त्यस प्रार्थनामा विभिन्न भागहरू छन्, ती के-के हुन्? परमेश्वरको बाटोमा वा विधिमा नहिँड्ने मानिसहरूजस्तै आफूलाई पनि उनले किन पाएका थिए? हेर्नुहोस्, नेहमिया १:५-११ "५ तब मैले भने: "हे परमप्रभु, स्वर्गका परमेश्वर, महान् र भययोग्य परमेश्वर, तपाईंलाई प्रेम गर्नेहरू र तपाईंका आज्ञा पालन गर्नेहरूसँग तपाईंले आफ्नो करार विश्वाससित राख्नुहुन्छ। ६ इस्राएलका मानिसहरू, तपाईंका दासहरूका पक्षमा रातदिन तपाईंलाई गरेको मेरो विनम्र प्रार्थना सुन्न तपाईंले आफ्नो कान थाप्नुहोस् र आँखा खोल्नुहोस्। तपाईंको विरुद्धमा हामी सबै इस्राएलीहरूले गरेका पाप म स्वीकार गर्दछु। म र मेरा पिताको घराना पनि त्यसमा दोषी छौं। ७ तपाईंले आफ्ना दास मोशालाई दिनुभएका आज्ञा, धर्म-विधि र नियमहरूलाई पालन नगरेर हामीले तपाईंको विरुद्धमा घोर अपराध गरेका छौं। ८ "आफ्ना दास मोशालाई यसो भनेर आज्ञा गर्नुभएको वचन सम्झनुहोस्, ९ "यदि तिमीहरू अविश्वासी भयौ भने म तिमीहरूलाई जाति-जातिहरूका बीचमा तितरबितर पार्नेछु, तर तिमीहरू मतिर फर्क्यौ र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नु भने पृथ्वीको पल्लो छेउसम्म पनि कैदमा रहेका तिमीहरूका निर्वासित मानिसहरूलाई म भेला गर्नेछु, र मेरो नाउँको वासस्थान हुन मैले छानेको ठाउँमा म तिनीहरूलाई फर्काएर ल्याउनेछु"। १० "तपाईंले आफ्नो महाबल र शक्तिशाली हातद्वारा उद्धार गर्नुभएका तिनीहरू तपाईंका दासहरू र तपाईंका प्रजा हुन्। ११ हे परमप्रभु, तपाईंको दासको विनम्र प्रार्थनामा ध्यानसित कान थाप्नुहोस्, र तपाईंका नाउँको सम्मान गर्न प्रसन्न हुने तपाईंका दासहरूको प्रार्थना सुन्नुहोस्। आज यस मानिसको उपस्थितिमा आफ्नो सेवकमाथि कृपा देखाई उसलाई सफलता दिनुहोस्।" त्यस बेला म राजाको मघ टक्र्याउनेहरूका अधिकृत थिएँ।"

नेहमियाले गरेका प्रार्थनामा यी तत्वहरू थिए: १ प्रभु तपाईं महान् हुनुहुन्छ र तपाईं करुणामय हुनुहुन्छ (नेहमिया १:५ परमेश्वरको व्यक्तित्व र स्वभावको प्रशंसा), २. तपाईंको कानले सुन्नुहोस्, तपाईंको आँखा खोल्नुहोस् (नेहमिया १:६ परमेश्वर पत्थर हुनुहुन्न। हाम्रो प्रार्थना सुन्ने उहाँको कान छ र हाम्रो दुःख हेर्ने उहाँको आँखा छ। यसप्रति हामी हरदम सजग हुनुपर्छ), ३. पापको स्वीकार (नेहमिया १:६,७ परमेश्वरको अगमवक्ता भएर पनि नेहमियाले सबै इस्राएलीहरूमात्र होइन आफूले पनि पाप गरेको छु भनेर स्वीकार गरे। परमेश्वरको सामु कुनै पनि व्यक्तिले चाहे जतिसुकै अध्यात्मिक किन नहोस्, धर्मात्मा, साधु, सन्त वा अरूभन्दा आफू चोखो वा शुद्ध छु भनेर दावी गर्न सक्दैन), ४. विगतमा जतिसुकै अधर्मी भएपनि पछि परमेश्वरतिर फर्केर उहाँको नीतिमा चल्ने प्रतिवद्धता देखाएर उहाँले तिनीहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाहरूलाई नेहमियाले याद दिलाउँदछन् (नेहमिया १:८,९ मुखले मात्र होइन जीवन र आचरणले पनि परमेश्वरको बाटोमा हिँड्नेहरूलाई उहाँले अचम्मका प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ सो प्रतिज्ञालाई दावी गर्दै त्यसको पूर्णताका लागि उहाँसँग बिनन्ति), ५. तपाईंले हामीलाई उद्धार गर्नुभएको छ (नेहमिया १,१० विगतमा परमेश्वरले गर्नुभएको महान् कामहरूप्रति सराहना गर्दै त्यसलाई हामीले विसेका छैनौं भनेर आभार व्यक्त गरे), ६. प्रार्थना सुन्न अनुनय बिनन्ती (नेहमिया १:११ आफ्ना दुःखहरूलाई सुनिदिनुहुन परमेश्वरसँग आग्रह ७. कृपा र सफलता वा उन्नति दिलाउन परमेश्वरसँग अनुरोध (नेहमिया १:११ परमेश्वर कृपालु हुनुहुन्छ र उहाँ सबैको भलो चाहनुहुन्छ, सो कायम गरिराख्न उहाँसँग बिनम्र बिनन्ती)।

परमेश्वरको महानताको याद गर्दै, आफ्नो पापी स्वभावलाई स्वीकार्दै र सहायताको निमित्त रुँदै अन्त गरिएको नेहमियाको प्रार्थना अत्यन्तै सौन्दर्यमय रहेको छ। यो प्रार्थना दानिएल ९मा उल्लेखित दानिएलको प्रार्थना जस्तै छ। नेहमियालाई त्यस प्रार्थनाको बारेमा थाहा भएको हुनसक्छ। नेहमियाले सहायताको निमित्त तुरन्तै रुँदै कराउँदै प्रार्थना सुरु गरेको हामी यहाँ देख्दैनौं। यो थाहा पाउनु जरुरी छ। तर उनको प्रार्थनाको सुरुमा परमेश्वरको सतप्रति स्वीकार गर्दै उहाँ कति महान्, भययोग्य वा श्रद्धामय हुनुहुन्छ भन्ने कुरा उनी व्यक्त गर्दछन्। परमेश्वरलाई प्रेम गर्ने, उहाँको सत्य बाटोमा हिँड्न चाहनुहुनेहरूलाई आफ्नो करार वा प्रतिज्ञा पूरा गर्न उहाँ कटिबद्ध र तत्पर हुनुहुन्छ भन्ने विषयलाई नेहमियाले औँल्याउँछन्। परमेश्वर सधैं विश्वास योग्य,

भरपदों हुनुहुन्छ र त्यसबाट उहाँ कहिल्यै पनि तर्किनुहुन्न भन्ने आत्मज्ञान सो घटनाले हामीलाई सिकाउँछ।

नेहमियाले प्रार्थनामा विशेष शैली अपनाएको देखिन्छ। यस प्रार्थनाको केन्द्रविन्दु पद ८ रहेको छ। यसमा परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूलाई स्पष्टरूपमा उच्चारण गरिएको छ। नेहमिया भन्दछन् "सम्झनुहोस्, याद गर्नुहोस्!" अर्को शब्दमा भन्ने हो भने: जब हामी तपाईंलाई गद्दारी गर्दछौं वा तपाईंलाई विश्वासघात गर्छौं तब तपाईंले हामीलाई छरपस्ट पार्नुहुन्छ भनेर बाचा गर्नुभएको त छ तर तपाईंले हामीलाई फेरि फर्काउनुहुनेछ र पुनस्थापना गर्नुहुनेछ भनेर पनि तपाईंले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ। पहिला जे भए तापनि अब हामी तपाईंतिर फर्किएका हुनाले तपाईंको प्रतिज्ञा पूरा गर्ने समय भएको छ भनेर सोच्नुहोस्। परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको दावी गर्न र उहाँलाई तिनीहरूको याद गराउन नेहमिया डराउँदैनन्। यसको अर्थ यो होइन कि आफ्नो प्रतिज्ञाको बारेमा उहाँले बिर्सनुहुन्छ र उहाँलाई थाहा छैन। तर उहाँका प्रतिज्ञाहरूलाई हामीले दावी गर्दा उहाँ अत्यन्तै आनन्द मान्नुहुन्छ। ती प्रतिज्ञाहरूलाई हामीले विश्वास गरेको र ठूलो स्वरले हामीले तिनीहरूको दावी गरेको उहाँ चाहनुहुन्छ। उहाँका ती प्रतिज्ञाहरूलाई पकडि राख्ने निर्णय गर्दा हामीमा बल आउँछ, विशेष गरेर जब परिस्थितिहरूले हामीहरूलाई निराश बनाइरहेका हुन्छन्।

सायद तपाईं कुनै नरमाइलो परिस्थितिमा यात्रा गरिरहनुभएको अथवा गुञ्जिरहनु भएको होला। तपाईं परमेश्वरका केही यस्ता प्रतिज्ञाहरूलाई सम्झनुहोस् जसले तपाईंलाई हौशला दिइरहन्छ? परमेश्वरका ती प्रतिज्ञाहरूलाई आत्मसात् गर्न र दावी गर्न हामीले किन कहिल्यै बिर्सनुहुन्न? (कतिपय प्रतिकुल परिस्थितिमा निराश हुने बानी तपाईं हामीमा पनि हुन सक्छ)।

३. नेहमिया स्पष्टरूपमा सम्बोधन गर्दछन्

नेहमिया राजालाई पेय पदार्थ दिने अधिकृत थिए भनेर नेहमिया १:११ले बताउँछ। हाम्रो निम्ति यो त्यस्तो उल्लेखनीय काम भने होइन। तर राजालाई पिउने कुरा दिने मानिसहरू अत्यन्तै शक्तिशाली प्रभाव राख्ने हुन सक्छन् किनभने तिनीहरू हरदम राजाको पहुँचमा भइरहन्छन्। राजाको पेय पदार्थ दिने व्यक्तिले त्यो पदार्थ पहिले आफूले चाख्छन् ताकि त्यो पदार्थले राजालाई बिरामी नबनाऊन् वा नमारून्। पर्सियाका जनताले राजालाई पेय

पदार्थ टक्क्याउने व्यक्तिहरूलाई उच्च सम्मानसाथ व्यवहार गर्दथे भनेर पौराणिक इतिहासका लेखक हेरोडोटस लेख्दछन्। तिनीहरू दरवारका उच्च पदाधिकारी नै भएको मान्दथे। जस्तै, असेरियाका राजा इसारहाडोनका पेय पदार्थ टक्क्याउने मानिस त्यस राज्यको मुख्य मन्त्री पनि थिए। यस सन्दर्भमा नेहमिया राज्यको ठूलो पदमा आशिन भएका व्यक्ति थिए। उनी राजाको नजिक भएको हुनाले यहूदाको बारेमा राजालाई बोल्नका लागि परमेश्वरले प्रयोग गरून् भनेर उहाँसँग बिन्ती गरेका थिए।

नेहमियाको प्रार्थनाको नतिजा कस्तो आयो? हेर्नुहोस्, नेहमिया २:१-८

"१ एक दिन अर्तासास्त राजाको बीसौं वर्षको नीसान महिनामा जब उहाँको दाखमघ तयार भयो तब मैले त्यो लगेर राजालाई टक्क्याएँ। राजाको अगाडि म पहिला कहिल्यै उदास भएको थिइनँ। २ त्यसैले उहाँले मलाई सोध्नुभयो, "बिरामी नभएर नै पनि तिम्रो अनुहार किन यति उदास देखिन्छ? यो हृदयको शोकबाहेक अरू केही होइन।" ३ म साह्रै डराएँ, र यसो भनेर जवाफ दिएँ, "राजा सदासर्वदि अमर रहून्। तर मेरा पुर्खाहरू गाडिएको सहर उजाड भइरहेको छ र त्यसका मूल ढोकाहरू आगोले जलेका छन् भने मेरो अनुहार किन उदास नदेखिने?" ४ राजाले भन्नुभयो, "मबाट तिमी के चाहन्छौ? ५ मैले स्वर्गका परमेश्वरलाई प्रार्थना गरेँ, अनि मैले राजालाई यो जवाफ दिएँ, "हजूरलाई असल लागे, र म हजूरको निगाह-पात्र भएको छु भने मेरा पुर्खाहरू गाडिएको सहरलाई पुनर्निर्माण गर्न मलाई यहूदामा पठाइबक्सिओस्।" ६ आफ्नी पत्नी रानी पनि साथमा बसेका राजाले मलाई सोध्नुभयो, "यात्रालाई कति समय लाग्ला, र तिमी कहिले फर्कन सक्छौ?" मलाई जान दिन राजा राजी हुनुभएकोले मैले समय निर्धारण गरेँ। ७ तब मैले राजालाई यो पनि भनेँ, "हजूरलाई असल लागे यूफ्रेटिस पारिको प्रान्तका राज्यपालहरूलाई यहूदाको मेरो यात्रामा मेरो सुरक्षा गरिओस् भनी आज्ञा-पत्र दिइबक्सिओस्। ८ मन्दिरसित गाँसिएको गढीका मूल ढोकाहरू, र सहरको पर्खाल र म बस्ने घरको निम्ति सत्तरीहरू बनाउन मलाई काठपात जुटाइदिऊन् भनी हजूरको राजकीय वनको देखरेख गर्ने मानिस आसापलाई आदेश दिएर मलाई एउटा पत्र दिइबक्सिओस्।" राजाले मेरो बिन्ती मन्जूर गर्नुभयो, किनभने मेरा परमेश्वरको कृपालु हात ममाथि रहेको थियो।"

निसान महिनामा नेहमियाले प्रार्थनाको जवाफ पाएका थिए। यो ई.पू. ४४४को बैशाख महिनातिर थियो। हनानी र यहूदीहरूले यरुशलेमको बारेमा समाचार दिएको चार महिना भइसकेको थियो। चार महिनासम्म नेहमियाले

प्रार्थना गरे र उपवास बसे। प्रत्येक दिन परमेश्वरले उनको प्रार्थना नसुन्नुभए जस्तै उनलाई लागेको थियो। तर परमेश्वरले आफ्नै सिद्ध समयमा पक्का काम गर्नुहुन्छ। नेहमियाको अनुरोध राजाले सुन्ने गरी उनको हृदय परमेश्वरले तयार गर्नु भएको थियो। त्यसको फलस्वरूप सकारात्मकरूपमा उनकै पक्षमा नेहमियालाई राजाले जवाफ दिए।

राजालाई पेय पेदार्थ टर्क्याउने व्यक्तिलाई उसको कामबाट छुट्टी दिएर कुनै प्रान्तको हाकिम बनाउने नीति सधैं लागु हुदैँनथ्यो। परमेश्वरले नेहमियाद्वारा बोल्नुभयो र उनलाई यहूदाको हाकिम बनाउन पर्सियाका राजा आर्तसास्त प्रथमलाई उहाँको हृदयमा प्रभाव पार्नुभयो। रानी राजासँग थिइन् भन्दा सायद त्यो कुनै व्यक्तिगत समयमा बार्तालाव भएको हुनसक्छ। ओपचारिक भोजभतेरमा राजाको साथ रानी पनि हुनु प्राय तिनीहरूको संस्कारमा थिएन। नेहमियाले राजालाई तुरन्तै यरुशलेमलाई उल्लेख गर्दैँनन्, किनकि त्यसो गर्दा यहूदाप्रति राजाको पूर्वाग्रह भएको खण्डमा त्यसले बाधा दिन सक्छ भनेर उनलाई थाहा थियो। तर उनी भावुक बनेर बिन्ती चढाए र आफ्नो देशको समस्या आफ्नै व्यक्तिगत हो भन्ने अनुभव राजालाई दिन लगाए। जब स्थानको विषयमा नेहमियाले उल्लेख गरे त्यसबेला सम्ममा राजाको हृदय उनले जितिसकेका थिए।

दानिएल पनि बेबिलोनको साम्राज्यको दरवारमा कार्यरत थिए। दानिएल र नेहमियाको बीचमा के अन्तर भिन्नता थियो? नेहमियाको चरित्र कस्तो थियो जसले गर्दा राजाको निगाह प्राप्त गर्न उनी सफल भए?

४. नेहमियालाई यहूदियाको हाकिम नियुक्त गरेर पठाइन्छ

युफ्रेटस नदी पारी रहेका क्षेत्रका उच्च पदाधिकारीहरू होरोनीको सन्बलत र आमोनी तोबियालाई सम्बोधन गरेर राजाले नेहमियामार्फत पत्रहरू पठाएका थिए। नेहमियाको लक्ष्य सजिलोसँग पूरा होस् भन्ने उद्देश्यले ती पत्रहरू पठाइएका थिए। त्यसको साथै राजाले राजाको बनको हाकिम आसाफलाई पनि नेहमियालाई चाहिने सबै काठहरू उपलब्ध गराउन पत्र लेखेका थिए। त्यसबेला सहर, पर्खाल र मन्दिरको ढोकाहरूको पुननिर्माण गर्न नेहमियालाई प्रसस्त काठहरू चाहिएको थियो।

तर जब नेहमियाले आफ्नो काम सुरु गरे तब उनले बिरोधीहरूको सामना गर्नु परेको थियो। नेहमिया २:९,१० पढ्नुहोस् जहाँ यहूदीहरूले केको

सामना गर्नुपर्ने परिस्थिति खडा भएका थियो? "९ समयमा यूफ्रेटिस पारिको प्रान्तका राज्यपालहरूकाहाँ म आइपुगे। उनीहरूलाई मैले राजाका पत्रहरू दिएँ। राजाले मेरो साथमा जानलाई घोडचढीहरू र सेनाका अधिकृतहरू दिनुभएको थियो। १० तर इस्राएलको भलो चाहने कुनै एक जना मानिस आएको छ भन्ने कुरा जब होरोनी सन्बलत र अम्मोनी अधिकृत तोबियाले सुने तब उनीहरू साह्रै अप्रसन्न भए।"

ई.पू. ४४५ वा ४४४तिर नेहमिया यरुशलेममा आइपुगेको थियो। जब नेहमियाले कुनै काम गर्न सुरु गरेका थिए तब उनको सामु अवधरोध खडा हुन पुगेको थियो। प्रान्तको हाकिमहरूले राजा आर्तसास्तबाट पाएको चिट्ठी पढे तब तिनीहरूले नेहमियाको काममा समस्याहरू ल्याउने षड्यन्त्र गरेका थिए। तोबिया यहूदी नाउँ थियो। त्यसको अर्थ "परमेश्वर भलो हुनुहुन्छ" हो (उनको छोरो पनि यहनान कहलाइएको थियो। त्यसको अर्थ "परमेश्वर अनुग्रही हुनुहुन्छ" हो)। तोबिया आमोनको राज्यपाल अर्थात् बडा हाकिम भएर राजा आर्तसास्तको सेवा गर्दथे। सन्बलत सामारियाको राज्यपाल थिए। यरुशलेम सहर शत्रु छिमेकी राष्ट्रहरूको घेरामा थियो। यरुशलेमको उत्तरमा सामरिया प्रान्त जहाँ सन्बलतले शासन गरेका थिए भने पूर्वमा आमोन थियो जहाँ तोबियाले शासन गरेका थिए र दक्षिणमा अरब थियो जहाँ गेशमले शासन गरेको थिए (नेहमिया २:१८,१९)। उनले एडोम र मोआबलाई कब्जा गरेका थिए। पीडित वर्गलाई राहत दिन वा भलो गर्न आएका नेहमियालाई छिमेकी राष्ट्रका अगुवाहरूले सहयोग नगर्नु दुर्भाग्यपूर्ण थियो। अरूलाई थिचोमिचोमा पारेर वा दवाएर हैकम चलाउने मानिसहरू थिचोमिचोमा परेकाहरूको भलो भएको हेर्न चाहँदैनन्।

नेहमिया "सैनिक सुरक्षाबलका साथ यरुशलेममा आएका थिए। त्यसको अर्थ उनी कुनै महत्त्वपूर्ण कामकाजको निमित्त आएका थिए भनेर देखाइएको थियो। यरुशलेम सहरका छिमेकी अयहूदी जातिहरू नेहमियाको आगमनको कारण डाहले पोलिएका थिए। यहूदीहरूमाथि दुस्मनी राखेर तिनीहरूलाई बेइज्जत गर्न र तिनीहरूको हानी भएको हेरिरहनमा नै ती अन्यजातिहरू रमाइरहेका थिए। यहूदीहरूलाई दुष्ट व्यवहार गर्न अन्य जातिका सरदारहरू अग्रपंतिमा थिए। तिनीहरूमा होरोनितको सन्बलत, अम्मोनीको तोबिया र अरबको गेशम थिए। सुरुदेखि नै ती अगुवाहरूले नेहमियाको क्रियाकलाप अत्यन्तै आलोचनात्मक रूपमा हेरिरहेका थिए र उनको योजना र

काममा बाधा दिन तिनीहरू हरदम प्रयासरत थिए"-एलेन जी हाइट, प्रोफेटस् एण्ड किङ्ग्स, पृ. ६३५ बाट रूपान्तरित।

आफ्नो योजना पूरा गर्न परमेश्वरले व्यक्तिगतरूपमा खटाउनु भएका मानिसहरूले बिरोधको सामना गर्नुपर्ने कुरा बाइबलका धेरै कथाहरूमा उल्लेख छन्। के तपाईंलाई थाहा छ?

५. नेहमिया आफ्नो काम गर्न तयार हुन्छन्

यरूशलेम सहरको पुनर्निर्माण गर्न परमेश्वरले नै नेहमियालाई खटाउनुभएको थियो र उनलाई चाहिने सबै सामग्रीहरू उहाँले नै उपलब्ध गराउनुहुनेछ भन्ने कुरोमा कुनै द्विविधा थिएन। परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूले सुसज्जित भएको र आफूलाई परमेश्वरले नै बोलाउनुभएको हो भनेर स्पष्ट किटानी साथ चलेका नेहमिया आफ्नो काम गर्न अघि बढे। तर उनले प्रार्थनापूर्वक र बडो होशियारीकासाथ आफ्नो कदम अघि बढाए। परमेश्वर उनीसँग थिए भन्ने कुरा थाहा पाएरपनि आफू कुन चालमा चलनुपर्छ भन्ने आधारभूत सोचमा उनले कमजोरी देखाएका थिएनन्।

यरूशलेम पर्खालको पुनर्निर्माण गर्ने योजनालाई नेहमियाले कसरी तयारी गर्दछन्? हेर्नुहोस् नेहमिया २:११-२० "११ म यरूशलेममा पुगे र त्यहाँ मैले तीन दिनसम्म पर्खेपछि १२ आफूसँग केही मानिसहरू लिएर राती निस्कें। तर यरूशलेमको निम्ति मेरो मनमा मेरा परमेश्वरले दिनुभएको प्रेरणा मैले कसैलाई भनिनँ। म सवार भएको पशुबाहेक अरू पशु मसित थिएन। १३ म राती बैसी ढोकाबाट बाहिर निस्कें, र यरूशलेमका पर्खालहरू भत्केका र मूल ढोकाहरू जलाइएका ठाउँको निरीक्षण गर्दै म फोहोर ढोका र स्यालको पोखरीतिर गएँ। १४ तब म फुहारा ढोका र राजाको पोखरीतिर गएँ, तर म सवार भएको पशुको निम्ति भित्र पस्नलाई ठाउँ पुगेन। १५ यसैले म राती बैसीबाट उक्लेर गएँ, र सहरका पर्खालको निरीक्षण गरेँ। त्यसपछि म फेरि बैसी ढोका भएर सहरमा पसेँ। १६ म कहाँ गएँ र के गरेँ, सो अधिकारीहरूले थाहा नपाई म फर्केर आएँ। अझसम्म यहूदीहरू, पूजाहारीहरू, भारदारहरू, अधिकारीहरूलाई वा यस कामको जिम्मा लिनेहरू कसैलाई पनि मैले केही भनेको थिइनँ। १७ त्यसपछि मैले तिनीहरूलाई भने, "तिमीहरू हाम्रो दुर्दशा जान्दछौ। यरूशलेम उजाड भएको छ। त्यसका मूल ढोकाहरू आगोले भस्म भएका छन्। आओ, हामी यरूशलेमको पर्खालको पुनर्निर्माण गरेर हाम्रो निन्दा हटाऔं।" १८ परमेश्वरको

कृपालु हात कसरी ममाथि परेको थियो, र राजाले मलाई के भन्नुभएको थियो, सो मैले तिनीहरूलाई बताइदिउँ। तिनीहरूले जवाफ दिए, "हामी पुनर्निर्माणको काम सुरु गरौं।" यसैले तिनीहरूले उत्साहपूर्वक यो असल काम सुरु गरे। १९ तर होरोनी सन्बलत र अम्मोनी अधिकृत तोबिया र अरबी गेशेमले यो कुरा सुनेर हामीलाई यसो भनेर खिसी गर्दै हाम्रो गिल्ला गर्न लागे, "तिमीहरू के गरिरहेछौं? के यो राजाको विरुद्धमा गरेको विद्रोह होइन र? २० तर मैले उनीहरूलाई यो जवाफ दिएँ, "स्वर्गका परमेश्वरले हामीलाई सफल तुल्याउनुहुनेछ। हामी उहाँका दासहरू पुनर्निर्माणको काम सुरु गर्दैछौं। तर यरूशलेममा तिमीहरूको केही भाग, दाबी वा परम्पराको अधिकार छैन।"

नेतृत्वको निम्ति पाठ १: "यरूशलेममा के गर्ने भन्ने कुरा मेरो हृदयमा राख्नुभएको कुरा" (नेहमिया २:१२) नेहमियाले कसैलाई भन्दैनन्। उनी आफ्नो योजना गुपचुपमै राख्दछन्। आफूले गर्ने योजनाको विषयमा शत्रुको अगाडि ढ्वाङ्ग फुक्न उनले चाहेनन् यहूदी अगुवाहरूलाई पनि सुरुमा केही भनेनन्। पहिले उनी गोप्यरूपमा सहरका पर्खालहरूलाई हेर्छन् अनिमात्र के गर्नुपर्ला भनेर उनी योजना बनाउँछन्। पाठ २: अरूलाई आफ्नो योजना प्रस्तुत गर्नुभन्दा पहिले नेहमिया आफ्नो गृहकार्य गर्दछन् र काममा सफल हुन योजना बनाउँछन्। पाठ ३: जब कामको वारेमा उनी बोल्दछन् अहिलेसम्म यस अभियानको निम्ति परमेश्वरको अगुवाई कस्तो थियो सो बताउँछन् अनि राजाको उर्दी थप्दछन्। मानिसहरूबाट प्रतिवद्धताको अपेक्षा गर्नु पहिले उनी तिनीहरूमा हौसला बढाउँछन्। त्यसको फलस्वरूप नेहमियाको अनुरोधलाई यहूदीहरूले साथ दिए र सहरको पुनर्निर्माणमा सहयोग गर्ने विषयमा आफ्नो प्रतिवद्धता जनाए। यो प्रतिवद्धता कुनै अचम्म किसिमले भएको थिएन। तिनीहरूलाई थाहा थियो कि तिनीहरूको काममा अवरोध आउनेछ। नेहमियाको प्रार्थना र उपवासले राजाको हृदयमात्र होइन यहूदीहरूको हृदय पनि परमेश्वरले पगाल्नुभएको थियो। त्यसैले तिनीहरूले निडर र उत्साही भएर नेहमियालाई साथ दिन वचन दिए।

नेहमिया २:१९, २०मा भनिएको छ: "१९ तर होरोनी सन्बलत र अम्मोनी अधिकृत तोबिया र अरबी गेशेमले यो कुरा सुनेर हामीलाई यसो भनेर खिसी गर्दै हाम्रो गिल्ला गर्न लागे, "तिमीहरू के गरिरहेछौं? के यो राजाको विरुद्धमा गरेको विद्रोह होइन र? २० तर मैले उनीहरूलाई यो जवाफ दिएँ, "स्वर्गका परमेश्वरले हामीलाई सफल तुल्याउनुहुनेछ। हामी उहाँका दासहरू

पुनर्निर्माणको काम सुरु गर्दैछौं। तर यरूशलेममा तिमीहरूको केही भाग, दाबी वा परम्पराको अधिकार छैन।" परमेश्वरमाथि नेहमियाको विश्वासको बारेमा उक्त पदले के भन्दछ? के उनलाई देहायका पदहरूले उत्साहित त बनाएन? हेर्नुहोस्: व्यवस्था ७:९ "यसकारण याद राख, परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वर मात्र परमेश्वर हुनुहुन्छ, एक विश्वासयोग्य परमेश्वर। उहाँलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञा पालन गर्ने हजारौं पुस्तामाथि उहाँले आफ्नो प्रेमको करार पूरा गर्नुहुन्छ, र दया देखाउनुहुन्छ।", भजन २३:१-६ "१ परमप्रभु मेरा गोठाला हुनुहुन्छ, मलाई केही कुराको अभाव हुँदैन। २ उहाँले मलाई हरियो खर्कमा लेटाउनुहुन्छ, र मलाई शान्त पानीको छेउमा डोऱ्याउनुहुन्छ। ३ उहाँले मेरो प्राणलाई पुनर्जीवित पार्नुहुन्छ। उहाँले आफ्नो नाउँको खातिर मलाई धार्मिकताको मार्गमा डोऱ्याउनुहुन्छ। ४ मृत्युको अन्धकारमय घाटी भएर जानुपरे तापनि म कुनै खतरादेखि डराउनेछैन, किनकि तपाईं मेरो साथमा हुनुहुन्छ। तपाईंको लट्टी र तपाईंको लहुरोले मलाई सान्त्वना दिन्छन्। ५ मेरा शत्रुहरूका सामुन्ने तपाईंले मेरो निम्ति भोज तयार पार्नुहुन्छ। तपाईंले मेरो शिर तेलले अभिषेक गर्नुहुन्छ, मेरो कचौरा भरिएर पोखिन्छ। ६ निश्चय नै तपाईंको भलाइ र करुणा मेरो जीवनभरि मपछि लाग्नेछ, र परमप्रभुको घरमा म सदासर्वदै वास गर्नेछु।" र गन्ती २३:१९ "परमेश्वर ढाँटनुहुन्न, कारण उहाँ मानिस हुनुहुन्न, उहाँले मन बदल्नुहुन्न, कारण उहाँ मानिसको सन्तान हुनुहुन्न। उहाँले भन्नुभएको वचन के पूरा गर्नुहुन्न र? अथवा उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएपछि के त्यो सम्झनुहुन्न र?"

याद गर्नुहोस्! हाम्रो बोलिवचनले हामी के विश्वास गर्छौं त्यही देखाउँदछ। नेहमियाले उत्साहित भएर वचनहरू बोल्ने बानी बसालेका थिए। उनले बोलेका वचनमा परमेश्वरको नाउँलाई समेट्न उनी कहिल्यै हिचकिचाएनन्। उनलाई मानिसहरूले गिल्ला गरेतापनि, हेपेतापनि परमेश्वरको महिमा दिन उनी कहिल्यै पछि परेनन्। परमेश्वरका वचनहरूप्रति उनका शत्रुहरूको कस्तो नकरात्मक सोच थियो सो थाहा पाएर पनि आफूले बोल्दा परमेश्वरको अस्तित्व लुकाएनन् वा बोल्न छोडेनन्। धेरै वर्ष अघि युशूफले मूर्तिपूजा नै मूर्तिपूजाले भरिएको देश मिश्र देशमा परमेश्वरको बारेमा बोल्न हिचकिचाएका थिएनन्। त्यसरी नै परमेश्वरलाई विश्वास नगर्ने मानिसहरूको बीचमा उहाँको नाउँ उच्च राख्न उनी पनि डराएनन्।

उपसंहारः

थप जानकारीः एलेन जी हाइटद्वारा लिखिन प्रोफेटस् एण्ड किङ्गसको पृ. ६२८-६३४को "अ मान अफ अपोर्च्युनिटी" ध्यानपूर्वक पढनुहोस्।

हरदम प्रार्थना गरिरहने बानी नेहमियाको थियो अर्थात् उनलाई प्रार्थना गरिरहने व्यक्ति भनेर पनि चिनिन्छः "आफना मानिसहरूको निमित्त परमेश्वरलाई उनले हृदयका आँसुहरू पोख्थे। जब यरुशलेमको पुननिर्माणको निमित्त उनले प्रार्थना गरे त्यसवेला उनले आफ्नो दिमागमा ठोस योजना बनाएका थिए। यदि उनले राजाको अनुमति पाएको भए र यरुशलेम पुननिर्माणको निमित्त आवश्यक सामानहरू उपलब्ध भएको भए अनि सो निर्माण कार्य गर्न राजाबाट हुकुम पाएको भए यरुशलेमका पर्खालहरूको पुननिर्माण गर्न र इस्राएलको राष्ट्रिय गौरवको पुनस्थापना गर्ने काममा आफै लाग्ने विचार गरिरहेका थिए। राजाको निगाह प्राप्त गर्न उनले परमेश्वरसँग प्रार्थना गरेका थिए ताकि उनको योजनालाई कार्यान्वयन गर्न सकून्। "आजको दिनमा तपाईंको सेवकको उन्नति गराउनुहोस् र यस मानिस (राजा)को कृपा ममाथि होस्" भनेर उनले परमेश्वरसँग बित्तिभाऊ गरे। आफ्नो अनुरोध राजाको सामु राखेर उनको निगाहा पाउने अवसरको निमित्त नेहमियाले चार महिना सम्म पर्खेका थिए।"- एलेन जी हाइट, प्रोफेटस् एण्ड किङ्गस्, पृ. ६२९बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

अ. परमेश्वरको पक्षमा उभिएर उहाँका वचनहरू कार्यान्वयन गर्ने वा सुनाउने मानिसहरूले चाहे पुरानो करारमा होस् वा नयाँ करारमा होस् अत्यन्तै बिरोधको सामना गर्नुपरेको थियो। अझ भन्ने हो भने प्रत्येक पटक परमेश्वरको बारेमा बोलिन्थ्यो मानिसहरूले त्यसको प्रतिवाद गर्दथे। वास्तविक प्रश्न यो पनि हुनसक्छः विगत र अहिले पनि परमेश्वरको चाहना अनुसार चलनेले बिरोधको सामना गर्नु नपरेको को होला? परमेश्वरको चाहना अनुसार चल्दा अनेकौँ किसिमका अवरोधहरू खडा भएतापनि यदि हामीले गर्ने काम उहाँले नै खटाउनुभएको हो भनेर स्पष्ट भयौं भने हामी निराश वा हतोत्साहित हुनु हुन्न भनेर हामीले कसरी सिक्ने?

- आ. नेहमिया २:१८मा भनिएको छ: "परमेश्वरको कृपालु हात कसरी ममाथि परेको थियो, र राजाले मलाई के भन्नुभएको थियो, सो मैले तिनीहरूलाई बताइदिउँ। तिनीहरूले जवाफ दिए, "हामी पुनर्निर्माणको काम सुरु गरौं।" यसैले तिनीहरूले उत्साहपूर्वक यो असल काम सुरु गरे।" व्यक्तिगत गवाहीको प्रभाव कस्तो थियो भनेर उपर्युक्त पदले कसरी बताउँछ? आफ्ना सहयहूदीहरूको सकारात्मक सहमति पाउन व्यक्तिगत गवाही किन निर्णायक हुनसक्छ?
- इ. न त एज्राले न त नेहमियाले राजाको सहायता बिना तिनीहरूले केही काम सम्पन्न गर्न सक्थ्ये। स्पष्टरूपमा भन्ने हो भने ती परमेश्वरका जनहरू परमेश्वरलाई विश्वास नगर्ने राजनैतिक प्रशासकहरूको सहायता अनुसार चलेका थिए। जुनसुकै राजनैतिक शक्ति भएतापनि चर्चले पनि तिनीहरूसँग मिलेर काम गर्न सक्नुपर्छ भनेर त्यसबाट हामीले कसरी सिक्ने? अर्कोतर्फ चर्चले आफ्नो आस्था वा अडानको बारेमा कसैसँग सम्झौता नगर्ने विषयमा पनि हामी कसरी सजग हुने?
- ई. नेहमिया १:१-११मा नेहमियाले गरेको प्रार्थना फेरि पढ्नुहोस्। परमेश्वरसँगको गहिरो सम्बन्ध राख्न उक्त प्रार्थनाबाट तपाईंले के पाठ सिक्न सक्नुहुन्छ? आत्मसमर्पण, पापको स्वीकार र परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरू दावी गर्न त्यस प्रार्थनाले कसरी सिकाउँछ?

चार हजार युरोको उपहार, भिरियाटो फरेडरा

एक दिन शुक्रबारको बिहान चिताउँदै नचिताएको एउटा कठिन समस्या देखापऱ्यो। हाम्रो आरोग्य अर्थात् स्वास्थ्य संस्था भिटासालुस वेलनेस सेन्टरको घरको नक्सा बनाउने इन्जिनियरले यो जरूरी खबर हामीलाई दिए “तपाईंहरूको घरहरूका बार्दलीहरूमा बारहरू राख्न अत्यन्तै जरूरी छ किनभने त्यहावाट कोही खस्यो भने ठूलो समस्या आइ पर्न सक्छ।”

उनले भनेको कुरा ठिकै थियो भनेर हामीलाई थाहा थियो। एलेन जी हाइटको विचारले प्रेरितले भिटासालुस भवन हामीले बनाएका थियौं। उहाँको सल्लाह अनुसार यो ठाउँ “प्रभावको केन्द्रविन्दु” हुने उद्देश्यले बनाइएको थियो। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको मूल्यमान्यतालाई समेटेर यो ठाउँले नीतिगत, पेशागत र आत्मिक गुणहरूलाई उचालिरहेको थियो। यो ठाउँ युरोपको पोर्चुगलको राजधानी लिसबनबाट करिब ११५ माइल वा १८५ किलोमिटर उत्तरमा रहेको पनेला पहाडको टुप्पोमा चारैतिरबाट देखिने गरि स्थापना भएको थियो। त्यो भवन र त्यहाँ भएका घरहरूको बार्दलीहरूमा बार हालन ४,००० युरो अर्थात् अमेरिकन डलर ४,९०० लाग्छ भनेर घरको नक्सा बनाउने इन्जिनियरले भनेका थिए।

मैले मुख्य खजाञ्जिलाई सोधें, “के हामीसँग त्यत्रो पैसा छ र?” “अहँ हामीसँग त्यति पैसा छैन” उनले जवाफ दिए। मलाई साह्रै चिन्ता लाग्यो। तर अचानकै मलाई पारा चढ्यो। होइन, यो कसको काम हो? मैले सोचें। यो त मेरो काम होइन। यो त परमेश्वरको योजना अनुसार बनाइएको केन्द्र हो। अनि हामी कर्मचारीहरूको सभा बस्यौं। मैले त्यो कुरा सबैलाई सुनाएँ, “बार हालन आवश्यक पर्ने पैसा परमेश्वरले नै जुटाउनुहुन्छ। त्यसकारण के हामी बार हालन ग्रीलवालालाई भनौं? के तपाईंहरू यसमा सहमत हुनुहुन्छ?” सबैले सहमत भएर टाउको हल्लाए। अनि मैले प्रार्थना गरें “हे प्रभु हामी बारहरू हालन ग्रीलवालालाई अहाउनेछौं किनभने तिनीहरूको धेरै आवश्यकता छ।”

ग्रील पसलमा हामीले बारहरू हाल्न अर्डर गर्नुथियो। त्यसको पाँच दिनपछि बुधवारको दिन मैले एउटा इमेल पाएँ। त्यो लेख्ने मानिसलाई मैले कहिल्यै पनि भेटेको थिइँन। उनले लेखेका थिए, “डाक्टर साहेब मैले भर्खरै तपाईंको भिटासालुस बैङ्कको खातामा ४,००० युरो जम्मा गरें भनेर भन्न चाहन्छु।” “परमेश्वरको जय होस्”म अत्यन्तै हर्षित भएर चिच्याएँ। अनि मैले गत शुक्रवार भएको घटनाहरू उनलाई सुनाएँ। अनि उनले तुरन्तै जवाफ दिए, “डाक्टर साहेब, त्यो पैसा तपाईंको त्यही कामको निमित्त भनेर निश्चित भइसकेको छ। शुक्रवार बिहान जब म उठें तब मेरो दिमागमा तपाईंको आरोग्य केन्द्रलाई सहयोग गर्ने कुरा दिमागमा खेल्न पुगेको थियो। तपाईंको संस्थामा म कहिल्यै पनि आएको छैन। तर पैसा पठाउनु पर्ने कुरो मेरो मनमा लागिरेह्यो। मेरी श्रीमती मान्छिन् जस्ती थिइन्। मैले छोटो प्रार्थना गरें “हे प्रभु, यो पैसा पठाउने कुरो मेरो मनमा तपाईंले राख्नुभएको भए त्यही चाहना मेरी श्रीमतीको हृदयमा पनि राखिदिनुहोस्।” “मैले प्रार्थना गरि सक्नेबित्तिकै मेरी श्रीमती मेरो अफिसमा आइन् र सोधिन् “प्रिय पनेलामा भइरहेको आरोग्य भवन निर्माणको बारेमा तपाईंलाई थाहा छ होइन? त्यसलाई हामीले सहायता गर्नुपर्छ जस्तो लाग्छ।” “उनको कुरा मलाई विश्वासै लागेन। मैले सोधें, कति दिनुपर्ला?” “४००० युरो दिए हुन्छ होला” उनले जवाफ दिइन्।

यो पाठ मेरो निमित्त अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण हुन गएको छ। हामीसँग पैसा सिध्दियो भनेर हामीले काम गर्न छाडेको भए परमेश्वरमाथि भरोसा राखेर पाइने आशिष हामीले गुमाउने थियौं होला। यहाँ खास महत्त्व बारको होइन तर हामीले उहाँको काममा उहाँमाथि भरोसा राख्दै चलनुपर्ने कुरा महत्त्वपूर्ण हो। त्यो काम सम्पन्न गर्न उहाँले नै सहयोग गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा त्यो घटनाले स्पष्ट देखाएको थियो।

डाक्टर भिराटो फरिएरा भिटासालुस वेलनेस सेन्टरको निर्देशक हुनुहुन्छ।